

2. Кодекс законів про працю України від 10 грудня 1971 р. № 322-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/322-08>

3. Про затвердження Переліку важких робіт та робіт із шкідливими і небезпечними умовами праці, на яких забороняється застосування праці жінок: Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 29.12.1993 № 256 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0051-94>

4. Женщина и самолет. Будни пилота «Аэрофлота» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.aif.ru/society/people/41526>

УДК 656.091.1(043.2)

Янчуков Д. І., студент
Аерокосмічний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зуєва В. О., к.п.н., доцент

ОТРИМАННЯ PPL ТА CPL В УКРАЇНІ

«Як стати пілотом в Україні?», «Де потрібно для цього вчитися?», «Скільки коштів на це потрібно?» – рядові питання тих, хто хоче сісти в крісло приватного або комерційного пілота цивільної авіації. На жаль, дізнавшись про більшість тонкощів отримання ліцензій приватного та комерційного пілота, у більшій половини бажаючих це залишається лише у мріях. Двома основними перепонами стають стан здоров'я і фінансова складова. Але тільки якщо можливі проблеми зі здоров'ям можна обійти при проходженні лікарсько-льотної експертної комісії, то проблеми з фінансами за Вас не вирішить ніхто. Знову ж таки, на жаль, на даний момент в нашій з вами країні пілотами стають за таким принципом: є гроші – літаєш, немає грошей – відповідно не літаєш.

Кіровоградська льотна академія Національного авіаційного університету (на даний момент єдиний навчальний заклад, що дозволяє вчитися на пілота цивільної авіації) на сьогоднішній день по суті дає теорію і лише незначний наліт. Власне, теорію, в принципі, можна вивчити за декілька місяців в одній з авіашкіл нашої країни, сплативши відносно невеликі гроші. Так що навіть випускники даного ВНЗ за спеціальністю «Льотна експлуатація» стикаються з величезною проблемою працевлаштування через відсутність потрібної кількості льотних годин.

Щоб виглядало все не так похмуро, опишемо процедуру отримання льотних свідоцтв.

PPL (Private Pilot License або ліцензія приватного пілота). Її отримати можна в будь-якому віці, починаючи з 17 років. Вона дозволить самостійно

керувати одномоторним літаком для свого власного задоволення і по особистій необхідності відповідно до правил польоту за ПВП (правилами візуальних польотів). Курс навчання для отримання ліцензії складається з кількох блоків:

- наземна (теоретична) підготовка;
- аварійно-рятувальна підготовка;
- тренажерна підготовка;
- льотна підготовка;
- іспит.

У перелік теоретичних предметів, що вивчаються, входять: «Експлуатація ПС», «Льотні характеристики ПС і підготовка до польоту», «Експлуатаційні процедури», «Принципи польоту. Практична аеродинаміка», «Повітряне право», «Навігація», «Метеорологія», «Людський фактор», «Радіотелефонія».

Завершується теоретична підготовка іспитом, який включає контрольні питання з усіх дисциплін. Для отримання позитивного результату тестування необхідно дати не менше 75 % правильних відповідей. У разі непрохідного балу проводяться додаткові заняття, а потім і повторний іспит.

У підготовку включаються так само аварійно-рятувальні процедури, які застосовуються з метою екстреної евакуації людей з борту повітряного судна при знаходженні повітряного судна на землі перед вильотом, після посадки на аеродромі, поза аеродромом на суші або водній поверхні у випадках, що становлять загрозу для життя чи здоров'я пасажирів і членів екіпажу.

Наприкінці випускники здають підсумковий іспит, що включає 2 етапи:

1. Кваліфікаційна перевірка на повітряному судні класу SEP / L: на землі (3 години 30 хвилин), в польоті (30 хвилин).
2. Сертифікаційна перевірка на повітряному судні класу SEP / L: 1 година в польоті (включена в загальний наліт) [1].

Весь процес триває до 2-х місяців теоретичної підготовки, 3 години на тренажері для кожного типу повітряного судна і 48 годин нальоту. Загальний курс навчання займає близько півроку, залежно від того, наскільки терміново необхідно отримати ліцензію.

CPL (Commercial Pilot License або ліцензія комерційного пілота). Ліцензія для тих, хто хоче не просто літати, а й отримувати за це гроші, тобто виконувати польоти в комерційних цілях в різних галузях економіки. Але в принципі, як і в будь-якій справі, для того, щоб їх отримувати – їх потрібно вкласти. І в порівнянні з PPL, їх потрібно вкласти значно більше. Здоров'я теж повинно бути міцніше, ніж при отриманні PPL, тому для

проходження підготовки потрібно чинний медичний сертифікат I класу здоров'я [2].

Сам курс навчання складається з тих же блоків, що і при отриманні ліцензії приватного пілота, і список досліджуваних на теорії предметів так само не змінюється. Завершується теоретична підготовка електронним або письмовим комплексним іспитом, який включає контрольні питання з усіх дисциплін. Але, слід зазначити, що часу на теорію і практику тут вже йде набагато більше.

Якщо детально розписати час, то виходить: 3 години на тренажері (знову ж, для кожного типу повітряного судна окремо), льотна підготовка за національними правилами – 61 година і льотна підготовка за вимогами JAR-FCL (Joint Aviation Requirements Flight Crew License) – 91 година. Ну а говорити, що затягнеться це ще на півроку або рік – марно. Теоретичні та практичні години розподіляються у кожної авіашколи по-різному і особистий графік кожного слухача також різний.

Але процедура на цьому не закінчується. Для продовження професійного та кар'єрного росту, пілоту з ліцензією CPL необхідно отримати кваліфікаційні відмітки про допуск до польотів по приладах (Instrumental Rating) і відмітку про допуск до польотів на літаку с двома та більше двигунами (Multi Engine).

Отже, бачимо, що проблеми отримання розглянутих ліцензій полягають у відсутності повного прийняття європейського авіаційного законодавства, і, як наслідок, видачі ліцензій лише національного зразка замість JAR-FCL, яка дозволяє влаштуватись на роботу в зарубіжних авіакомпаніях. Також, проблемними моментом слід вважати некваліфікованість та корумпованість кадрів в державних авіаційних структурах, що також стає перешкодою на шляху отримання ліцензії пілота.

Література

1. Частный пилот: Aviator UTC [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://utc-aviator.com/chastnij-pilot>
2. Коммерческий пилот: Aviator UTC [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://utc-aviator.com/kommercheskij-pilot>